

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1388/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Иванов, адвокат из ..., против тужене Стручне школе "Свети Сава" из ..., коју заступа Весна Стојановић, адвокат из ..., ради исплате путних трошкова, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2546/16 од 07.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2546/16 од 07.10.2016. године, као изузетно дозвољеном.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2546/16 од 07.10.2016. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2546/16 од 07.10.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 405/15 од 23.05.2016. године, у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде трошкова превоза у градском саобраћају за период од јануара 2013. године до децембра 2015. године са припадајућом законском затезном каматом по доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у ставу првом и трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је дала одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, имајући у виду да је судска пракса усаглашена по питању права запослених на путне трошкове за долазак и одлазак са рада, док је питање висине тих трошкова чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за трошкове превоза поднета је суду дана 29.12.2015. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Састав одговора на ревизију од стране адвоката, не представља онај трошак потребан за вођење парнице, због чега је на основу члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић